

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok dne

výrok dne 13.9.2005 - změna

a je vykonatelné dnem 13.9.2005

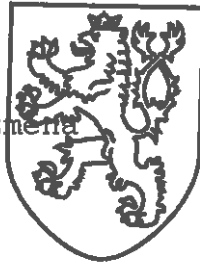
ve spojení s rozsudkem VS Praha

ze dne 13.9.2005, sp. zn.

7 To 81/2005

V Hradci Králové

dne -9. 09. 2024

9 T 4/2005-1088

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. května 2005 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího VACKA a přísedících Karla Čupra a Evy Huschkové, t a k t o :

Obžalovaní

1)

[redacted],
nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted], okres [redacted] t.č. ve
vazbě ve Věznici v [redacted]

2)

[redacted],
nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted] t.č. ve vazbě ve Věznici
[redacted]

jsou vinni, že

1) oba obžalovaní společně

po vzájemné dohodě a přípravě dne [redacted] 2004 okolo 10.00 hodin mezi obcemi
[redacted] a [redacted], okres [redacted] v úmyslu získat finanční prostředky únosem a

požadováním výkupného a srozumění s tím, že uneseného poškozeného následně z obavy před prozrazením usmrtí, donutili se samonabíjecí expanzní pistolí zn. Valtro pod pohrůžkou použití střelné zbraně svého známého [REDAKCE] nar. [REDAKCE] aby svým vozidlem zn. Ford [REDAKCE] r.z. [REDAKCE] odjel do [REDAKCE] v místě zvaném [REDAKCE], kde ho opět pod pohrůžkou zastřelení donutili telefonicky informovat jeho [REDAKCE] nar. [REDAKCE] o svém únosu a nutnosti zaplatit 5 mil. Kč jako výkupné za propuštění, následně poškozeného svázaného s pouty na rukách zavřeli do zavazadlového prostoru vozidla [REDAKCE], zn. Škoda [REDAKCE] r.z. [REDAKCE] [REDAKCE], kde ho drželi po dobu nejméně 2 hodin, poté ho v bydlišti [REDAKCE] v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE] v úmyslu přivodit tak jeho smrt, přemístili opět svázaného do zavazadlového prostoru vozidla zn. Škoda [REDAKCE] [REDAKCE], přičemž mu před tím dvěma vpichy injekční stříkačkou do oblasti hrudníku vlevo aplikovali 10 ml. 60 % roztoku etylalkoholu, zavazadlový prostor zatížili cihlami a poškozeného zde takto drželi až do doby jeho smrti v důsledku zadušení v malém prostoru a v nepříznivé poloze těla v ranních hodinách dne [REDAKCE] 2004, tělo poškozeného pak ukryli v předem pro tento účel připraveném vykopaném hrobě v lesním porostu u obce [REDAKCE], když před tím dnem [REDAKCE] 2004 okolo 13.00 hodin od [REDAKCE] staršího převzali částku 2,520.000,-Kč jako výkupné za propuštění poškozeného, kterou si následně rozdělili a částečně použili pro svoji potřebu,

t e d y

společným jednáním

- jednak jiného úmyslně usmrtili a čin spáchali zvláště trýznivým způsobem a v úmyslu získat majetkový prospěch
- jiného pak zbavili osobní svobody a uvedeným činem způsobili smrt

2) obžalovaný [REDAKCE] sám

- dne [REDAKCE] 2003 okolo 07.00 hodin v [REDAKCE] okres [REDAKCE] před budovou [REDAKCE] v úmyslu zmocnit se peněz a osobního auta, přistoupil do vozidla

zn. Škoda [redacted] r.z. [redacted] majitele [redacted] nar. [redacted],
kterého ohrožoval samonabíjecí expanzní zbraní zn. Valtro s tlumičem a pod
pohrůžkou zastřelení ho donutil odjet do lesního porostu v obce [redacted] okres [redacted]
[redacted], kde ho pod stejnou pohrůžkou donutil vydat peněženku v hodnotě 150,--
Kč, částku 4.650,--Kč a koženou tašku s doklady v hodnotě 30,--Kč, následně vypít
přesně nezjištěné množství alkoholu zn. Rum a opustit vozidlo v hodnotě 347.000,--
Kč, s nímž pak odjel do místa bydliště, kde ho rozebral na jednotlivé díly a prodal a
ČSOB Leasing a.s. Roháčova 1148/63, Praha 3 způsobil škodu v výši 347.000,--Kč
a [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] okres [redacted]
způsobil škodu ve výši 6.460,--Kč,

t e d y

- proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci.

T í m s p á c h a l i

Ad 1)

Obžalovaní [redacted] a [redacted]

- trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1,2 písm, b,h) tr. zákona
- trestný čin zbavení osobní svobody dle § 232 odst. 1,2 tr. zákona
- jako spolupachatelé dle § 9 odst. 2 tr. zákona

Ad 2)

Obžalovaný [redacted] sám

- trestný čin loupeže dle § 234 odst. 1 tr. zákona

a odsuzují se za to

Obžalovaný [redacted]

Podle § 219 odst. 2 tr. zákona, za použití § 29 odst. 1, 2 tr. zákona, § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody ve výši dva c e t i t ř í roků.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona se obžalovanému **ukládá** trest propadnutí věci, a to samonabíjecí expanzní pistole značky Valtro.

Podle § 55 odst. 3 tr. zákona se vlastníkem propadlé věci stává český stát.

Obžalovaný [REDACTED]

Podle § 219 odst. 2 tr. zákona, za použití § 29 odst. 1, 2 tr. zákona, § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody ve výši dva c e t i j e d n o h o roku.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou oba obžalovaní **povinni** zaplatit na náhradě škody rukou společnou a nerozdílnou poškozenému [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED], okres [REDACTED] částku 511.600,--Kč.

Obžalovaný [REDACTED] je povinen podle § 228 odst. 1 tr. řádu zaplatit na náhradě škody poškozené [REDACTED] částku 347.000,--Kč a poškozenému [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] okres [REDACTED] částku 5.000,-- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Česká pojišťovna a.s. Brno odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Z důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku. Oba obžalovaní se na [redacted] roku 2004 domluvili, že získají finanční prostředky pro svoji potřebu tak, že unesou vytipovanou osobu a budou žádat výkupné. Toto realizovali dne [redacted] 2004 kolem 10. hodiny, kdy v úmyslu získat finanční prostředky únosem a požadováním výkupného mezi obcemi [redacted] a [redacted] okres [redacted] donutili se samonabíjecí expanzní pistolí zn. Valtro, pod pohrůžkou použití střelné zbraně známého [redacted] poškozeného [redacted] nar. [redacted] a kdy svým vozidlem značky Ford [redacted] odjel do [redacted] na místo zvané [redacted] kde ho opět pod pohrůžkou zastřelení donutili telefonicky informovat jeho [redacted] staršího o svém únosu a nutnosti zaplatit 5 mil. Kč jako výkupní za jeho propuštění. Oba obžalovaní od počátku jednali s tím úmyslem, že poškozeného z obavy před vlastním prozračením usmrtí. Poté co informovali [redacted] staršího o nutnosti zaplatit výkupné, převezli poškozeného [redacted] mladšího do bydliště [redacted] a to spoutaného s pouty na rukou, kdy byl zavřen v zavazadlovém prostoru vozidla [redacted] značky Škoda [redacted] rz. [redacted] kde byl držen po dobu nejméně 2 hodin. V místě bydliště [redacted] v obci [redacted] okres [redacted] pak poškozenému aplikovali 2x 10 ml 60 % roztoku etylalkoholu, a poté jej přemístili do zavazadlového prostoru vozidla značky Škoda [redacted] když poškozený byl neustále spoután. Zavazadlový prostor pak zatížili cihlami a poškozený zde byl držen až do doby, kdy zemřel v důsledku zadušení v malém prostoru a v nepříznivé poloze těla v ranních hodinách dne [redacted] 2004. Tělo poškozeného pak ukryli v předem pro tento účel připraveném vykopaném hrobě v lesním porostu u obce [redacted] a ještě předtím dne [redacted] 2004 kolem 13.00 hodiny převzali od [redacted] staršího částku 2,520.000,--Kč jako výkupné za propuštění poškozeného, kterou si později rozdělili a zčásti použili pro vlastní potřebu.

Obžalovaný [redacted] se navíc rozhodl opatřit finanční prostředky tak, že dne [redacted] 2003 kolem 07.00 hodin v [redacted] okres [redacted] před budovou [redacted] v úmyslu zmocnit se peněz a osobního auta, přistoupil do vozidla Škoda [redacted] které užíval [redacted]. Obžalovaný [redacted] ohrožoval samonabíjecí expanzní zbraní značky Valtro s tlumičem a pod pohrůžkou zastřelení ho donutil odjet do lesního porostu u obce [redacted] okres [redacted] kde ho pod stejnou pohrůžkou donutil vydat peněženku v hodnotě 150,--Kč, částku 4.650,--Kč a koženou tašku s doklady v hodnotě 30,--Kč. Následně pak donutil poškozeného vypít přesně nezjištěné množství alkoholu značky Rum a opustit vozidlo v hodnotě 347.000,--Kč. S tímto vozidlem pak odjel do místa bydliště obžalovaného [redacted], kde auto společně rozebrali na jednotlivé díly, které pak [redacted] prodal a poškozené organizaci [redacted] způsobil škodu 347.000,--Kč a [redacted] škodu v celkové výši 6.460,--Kč.

Obžalovaný [redacted] (č.l. 357-382) se k trestné činnosti, která je výše popsána doznal s tím, že uvedl důvody, které ho vedly k tomuto jednání, ovšem po dobu svých výslechů v přípravném řízení i v průběhu hlavního líčení setrval na tom, že neměl v úmyslu někoho zabít.

Potvrdil, že se společně s [redacted] domluvili na tom, že si seženu peníze únosem poškozeného [redacted] kdy jim bylo známo, že jeho [redacted] je značně bohatý, a proto by výkupné uhradil. [redacted] vytipoval obžalovaný [redacted] který se s ním znal a společně ho pak několik měsíců sledovali a vymýšleli plán, jak celou věc realizovat. Domluvili se, že [redacted] stopne a následně budou kontaktovat [redacted] staršího, který by jim peníze měl vyhodit z vlaku. K tomuto účelu si nakoupili několik mobilních telefonů, které používali jak na komunikaci mezi sebou, tak i pro komunikaci s [redacted] starším. K celé akci také měli koupený elektrický paralyzér a [redacted] si připravil injekční stříkačku s jakýmsi roztokem, který chtěl [redacted] mladšímu aplikovat v případě, že by bylo potřeba ho zklidnit. Rovněž si sehnali diktafon, na který měl [redacted] mladší nadiktovat vzkaz pro svého [redacted] staršího, kde bylo uvedeno, že budou chtít 4 mil. Kč a způsob jak k předání peněz mělo dojít. Jednalo se celkem o 25 bodů. Již na počátku jejich akce vykopali v lese jámu, neboť podle [redacted] říkal, že by to mělo být jako pojistka pro případ, že by se s poškozeným [redacted] něco stalo. Oba pak společně skutečně jámu vykopali, a to mezi [redacted] a [redacted]. V přípravném řízení tento obžalovaný konkretizoval tuto skutečnost tak, že si byl vědom toho, že by [redacted] mladší mohl zemřít, například předávkováním látky, kterou mu píchal [redacted]. To, že [redacted] mladší zemře však naplánováno neměli.

Dne [redacted] 2004 kolem 9. hodiny viděli, že [redacted] mladší dorazil do své firmy a [redacted] šel na silnici s tím, že [redacted] bude stopovat. Měl sebou plynovou pistoli, paralyzér a telefon na komunikaci. Po chvíli [redacted] volal, že na něj čeká v místě, kde vykopali díru, a proto tam [redacted] vyrazil. Na místě viděl připoutaného muže k závoře a auto Ford, v němž byl [redacted]. Bylo jasné, že připoutaná osoba je [redacted] mladší a po chvíli [redacted] odjel s vozidlem poškozeného na místo, kde ho chtěli původně již nechat a dal za úkol [redacted] aby nahrál vzkaz společně s [redacted] mladším pro jeho [redacted]. Proto [redacted] celou situaci vysvětlil a sdělil mu, že za jeho propuštění budou požadovat 5 mil. Kč. Když [redacted] řekl, že ho nechtejí zabít, tak mu sdělil [redacted] že ho zabije [redacted] protože ho zná. Jelikož [redacted] mladší nechtěl namluvit vzkaz pohrozil mu [redacted] plynovou pistolí a potom [redacted] mladší vzkaz pro svého [redacted] namluvil. Posléze [redacted] telefonoval [redacted] staršímu, ale ten telefon nebral. [redacted] mladšího i s pouty na ruku naložili do kufru Škody [redacted] kde ležel na boku a protože nechtěli [redacted] mladšího stále vozit sebou, dohodli se, že ho schovají do kufru vozidla Škoda [redacted] které bylo uloženo u [redacted] ve [redacted]. Obžalovaný [redacted] 2x píchnul [redacted] ml. látku, kterou měl v injekční stříkačce, a to do oblasti levého prsního svalů, údajně pro případ, aby se [redacted] zklidnil. Poté co mu píchl injekci podruhé, tak oba obžalovaní společně naložili [redacted] do auta [redacted]. Podle [redacted] již předtím ležel [redacted] na zemi, nemohl chodit, a proto ho do auta museli společně s [redacted] donést. Položili ho do kufru tak, že ležel na levém boku, nohy měl mírně pokrčené, ruce spoutané a když takto [redacted] umístili do kufru vozidla Škoda [redacted] tak víko kufru zatížili asi 10 cihlami. Podle obžalovaného [redacted] nebylo víko úplně dovřené. Cihly tam dali proto, aby víko kufru [redacted] nedokázal zvednout. Kolem 13. hodiny zavolal [redacted] opět [redacted] staršímu, který telefon vzal a [redacted] mu pustil nahrávku z diktafonu. Na to [redacted] starší reagoval tak, že požadovaných 5 milionů Kč sežene, ale že si bude muset půjčit. [redacted] mu sdělil, že mu zavolá kolem 15. hodiny a prakticky do té doby se za [redacted] ml. vůbec podívat v autě nebyl. Když opět zavolal kolem 15. hodiny [redacted] staršímu, tak ten mu řekl, že má pouze milion, zda jim

to bude stačit, což společně s [redacted] odmítli a sdělili mu, jakým způsobem si má převzít instrukce, které byly u auta [redacted] mladšího u [redacted]. Protože se [redacted] staršímu nepodařilo sehnat požadovanou částku ještě téhož dne, domluvili se oba obžalovaní, že počkají do druhého dne, kdy jim [redacted] starší přislíbil částku 2,5 mil. Kč. Navečer předtím než šel [redacted] na noční směnu se šel podívat do [redacted] kde byl v kufru auta [redacted] mladší, zkusil na něho mluvit, avšak [redacted] nijak nereagoval, takže [redacted] ani kufr auta neotevřel a odešel do práce. Zde se domluvil s [redacted] na plánu na druhý den.

Po noční směně se [redacted] šel opět podívat do [redacted], sundal z kufru auta cihly, kufr otevřel a když prohlédl poškozeného [redacted] tak dospěl k závěru, že ten zemřel. Dopoledne se pak sešel s [redacted] kterému řekl, že je [redacted] asi mrtvý a i přesto se domluvili na tom, že peníze od [redacted] staršího přeberou. Následně se s [redacted] starším domluvili, že peníze jim vyhodí z vlaku, a to v době, kdy mu oni dají pokyn prostřednictvím mobilního telefonu. Skutečně poté instruovali [redacted] staršího tak, že ten šel do vlaku a na jejich pokyn tašku s penězi vyhodil. Pro peníze došel [redacted] a společně s [redacted] pak mluvili o tom co s [redacted] mladším udělají. Následujícího dne k němu domů přijel [redacted], přesvědčil se, že [redacted] mladší je mrtvý a společně se pak domluvili, že [redacted] převezou autem na místo, kde původně vykopali tu jámu. Aby nezanechali za sebou žádné stopy, tak poškozeného svlékli, nechali mu pouze trenýrky a umyli mu ruce. Oblečení poškozeného poté [redacted] doma spálil. Tělo pak přeložili do [redacted] auta, kdy pod něj dali igelitové fólie, které [redacted] přinesl z práce. Kolem 19. hodiny dovezli [redacted] mladšího k jámě a zde ho do jámy uložili a zasypali hlínou a zamaskovali jehličím. Postupně si k němu [redacted] chodil pro peníze, kupoval si různé věci, například auto, fotoaparát, telefon a hifi věž. [redacted] sám utratil asi 60.000,-Kč. Obžalovaný potvrdil, že [redacted] říkal [redacted] mladšímu, že vědí o nekalých obchodech jeho [redacted] a proto neměli obavu, že by je [redacted] mladší mohl udat.

V průběhu přípravného řízení pak obžalovaný [redacted] dále uvedl, že když převezli [redacted] mladšího k němu do [redacted], tak je [redacted] poslal pro nějaké věci, které by se měly zakopat a když se [redacted] vrátil zpět, tak viděl jak [redacted] leží ve stodole před jeho vozem. [redacted] mu na to řekl, že se pokoušel [redacted] sám přendat do vozidla Škoda [redacted]. Uvedl, že touto svojí nepřítomností vlastně nedokázal [redacted] ochránit. Podle jeho názoru už v této době věděl, že [redacted] je mrtev. Myslel si, že příčinou smrti bylo předávkování látkou, kterou mu píchal [redacted]. O tom, že by nějak utajili svoji totožnost před [redacted] moc neuvažovali, měl sice připravenou kuklu, ale tu nepoužil. Jídlo a pití pro poškozeného připravené neměli, říkali si, že to musí nějak vydržet. Po celou dobu co [redacted] mladšího unesli se tento ničemu nebránili, nebyl vůči nim agresivní.

V průběhu hlavního líčení (č.l.1006-1012) pak obžalovaný [redacted] k tomuto skutku vypověděl shodně jako v přípravném řízení a dále uvedl, že poškozeného [redacted] mladšího před únosem sledovali 2-3 měsíce, kdy ho sledovali až 2x týdně. Místo, kde ho unesou si vytipovali na základě tohoto sledování. Setrval na tom, že rozhodně nechtěl, aby [redacted] zemřel násilnou smrtí. [redacted] mu říkal, že by [redacted] mohl dostat nějaký šok a že je zde možnost úmrtí poškozeného, a proto vykopali jámu. Od počátku počítal s možností, že by se akce nemusela povést, že by [redacted] mladší mohl zemřít. On sám naposledy viděl [redacted] mladšího živého dne [redacted] kolem poledne, když mu [redacted] píchal injekci a

překládali ho do druhého auta. Poškozeného drželi v autě proto, že měli obavu, že by do [redacted] mohl přijít [redacted] a když se celá akce nezdařila za jeden den, tak pak už improvizovali. Potvrdil, že těsně předtím než šel toho dne na noční směnu se byl ve [redacted] podívat, na poškozeného volal, ten mu však neodpovídal, nijak nekomunikoval a [redacted] tak odjel do práce. Když přišel z noční směny, tak kufr otevřel a zjistil, že [redacted] nežije. Neuměl vysvětlit, proč nic nepodnikl již v době, kdy mu [redacted] mladší neodpovídal, bylo to asi proto, že už věděl, že je to vážné. Po celou dobu únosu nepodnikl nic proto, aby [redacted] mladší nezemřel. Potvrdil, že [redacted] se s [redacted] mladším znal, avšak nijak se před [redacted] nemaskoval. Když [redacted] mladší diktoval podmínky pro svého [redacted] tak říkal [redacted] že ho stejně zabijou, že to udělá [redacted] protože ho zná. Osobní potřeby [redacted] mladšího (jídlo, pití, toaleta) nijak nezajistili, domnívali se, že vše půjde rychleji. Po celou dobu mu nic nedali ani se o něho nijak nepostarali. Motivem jeho jednání byly peníze, neboť si chtěl koupit byt. Potvrdil, že v tašce, kterou jim hodil [redacted] starší bylo 2,500.000,--Kč. I přesto, že se mu [redacted] mladší zdál malátný i v době, kdy ležel v kufru, tak na tento kufr dali cihly. Celou věc plánovali s [redacted] společně a společně i kopali hrob. [redacted] mu říkal, že se v autě s poškozeným popral. Potvrdil, že chování [redacted] k [redacted] mladšímu bylo chladné, sám nechtěl nechávat [redacted] s poškozeným samotného. Domníval se totiž, že by [redacted] mohl nějak poškozenému ublížit. Když následující den kufr auta otevřeli a zjistili, že poškozený nežije, tak ten byl ve stejné poloze jako když ho tam ukládali. Žádné varianty pro případ, že by jejich plán nevyšel, připraveny neměli. Nepočítali s tím, že by se poškozený mohl udusit, neboť kufr byl děravý a víko nebylo úplně dovřené.

Ke skutku pod bodem 2) výroku rozsudku uvedl obžalovaný [redacted] shodně v přípravném řízení i v průběhu hlavního líčení, že mu obžalovaný [redacted] dlužil 60.000,-- Kč a domluvili se, že mu tuto částku uhradí prodejem autodílů z auta, které sežene, což se také stalo. [redacted] pomáhal [redacted] auto demontovat. [redacted] mu neříkal, že auto je kradené, ovšem po nějaké době [redacted] pochopil, že [redacted] získal auto nelegálním způsobem. O konkrétním způsobu získání tohoto auta [redacted] mu však nic známo nebylo.

Obžalovaný [redacted] [redacted] v přípravném řízení (č.l. 406-438) vypověděl, že se domluvili s [redacted] na tom, že unesou nějakého bohatého člověka a tak získají peníze, neboť by požadovali výkupné. Jako vhodná osoba se jim zdála osoba [redacted] mladšího, kterého [redacted] znal. Na celou akci se připravovali společně s [redacted] plánovali ji asi po dobu 2-3 měsíců, nakoupili si mobilní telefony pro komunikaci mezi sebou a s [redacted] poškozeného, kdy tento mobilní telefon upravili a po celou tuto dobu [redacted] mladšího sledovali a vytypovali si místo, kde k únosu dojde. Domluvili se na tom, že bude [redacted] mladšího stopovat až pojedje ze své firmy a předpokládali, že mu [redacted] zastaví, neboť jej zná. Již na počátku jejich jednání si v [redacted] u [redacted] vykopali jámu, která měla sloužit jako preventivně připravený hrob pro případ, že by se stala nepředvídatelná událost a [redacted] mladší by jejich únos nepřežil (například infarkt). Rozhodně však popřel, že by [redacted] mladšího měli v úmyslu zabít. Dne [redacted] 2004 kolem 9. hodiny viděli jak [redacted] mladší odjíždí ze své firmy, a proto se vydal [redacted] jej stopovat, kdy si sebou vzal pistoli tak, aby mohl [redacted] pohrozit a aby ten konal to, co mu [redacted] řekne. [redacted] zastavil [redacted] když ho stopoval a když jej odmítl zavést do [redacted] jak po něm [redacted] požadoval, vytáhl obžalovaný [redacted] plynovou pistoli a jako psychologický prostředek

natáhl závěr u této pistole. [redacted] se polekal, nechal si nasadit pouta, kterými jej pak [redacted] připoutal k závoře. Potom zavolal [redacted] a instruoval ho, aby za nimi přijel na místo a když [redacted] zaparkoval [redacted] auto, tak z něho odstranil všechny své otisky ze dveří i z místa řidiče. Když přijel na místo [redacted] tak s [redacted] řešil pořízení nahrávky, což [redacted] zpočátku odmítal s tím, že [redacted] zná a že ví, že ho stejně zabijí. Na to mu [redacted] řekl, že ho zabíjet nebudou, že by problémy měl v případě, že by je udal, neboť neví, kdo další je v únosu zapletený. Chtěli, aby [redacted] nadiktoval pro [redacted] vzkaz, který měli připravený, k čemuž se však [redacted] nemohl stále odhodlat, a proto [redacted] s [redacted] stříkačku a když to [redacted] viděl, tak vzkaz nadiktoval. Následně [redacted] s [redacted] přemístili [redacted] ze zadního sedadla do kufru vozidla Škoda [redacted] a odvezli jej do [redacted] do obce [redacted] do bydliště [redacted] [redacted] zavolal [redacted] uneseného [redacted] ovšem nedovolal se mu a po chvíli odešel [redacted] pro klíč od [redacted] a [redacted] seděl v autě a sledoval situaci. V té době byl [redacted] stále v kufru auta, ležel na pravém boku a hlavu měl směrem ke kabině. Protože [redacted] něco vykřikoval, tak mu [redacted] píchl druhou injekci do prsního svalu. Jelikož látka neúčinkovala, tak se rozhodli pro druhou dávku. Poté se údajně [redacted] zklidnil. [redacted] sdělil obžalovaným, že cítí být malátným, že se mu chce spát, oni mu pomohli vystoupit z kufru vozidla Škoda [redacted] a přestoupit do kufru vozidla Škoda [redacted]. Zde ležel na levém boku, hlavou směrem k čelu vozidla. Poté obžalovaní zavřeli víko kufru na první polohu tak, že mezi kapotou a kufrem zůstala špehýrka kudy proudil vzduch. Na okraj víka kufru pak dali cihly, aby měli kontrolu, že [redacted] neutekl. Potom oba obžalovaní odjeli a podařilo se jim spojit s [redacted] starším, kdy ten jim kolem 15. hodiny následně sdělil, že jim může okamžitě sehnat 1 až 1,5 mil. Kč. Dále uvedl, že částku 2 až 2,5 mil. Kč sežene do druhého dne. Následně [redacted] telefonoval [redacted] staršímu a dohodl se s ním na předání peněz na druhý den, to jest [redacted] 2004 s tím, že budou [redacted] staršího podrobně instruovat. Oba obžalovaní šli večer do práce měli noční směnu, na které se [redacted] ptal [redacted] zda je vše v pořádku, zda [redacted] neutekl a [redacted] sdělil, že má vše pod kontrolou.

Následující den [redacted] 2004 se oba obžalovaní sešli v dopoledních hodinách a pomocí telefonu dávali instrukce [redacted] staršímu jak jim má peníze předat. Došlo k tomu, že [redacted] starší nastoupil do vlaku a na telefonický pokyn [redacted] peníze v tašce vyhodil z jedoucího vlaku ven. Pro tašku s penězi došel [redacted] tašku prohledal, zda tam není sledovací zařízení a zda tam jsou peníze. Vše bylo v pořádku a tak společně s [redacted] odpoledne mezi 14.-15. hodinou přijel [redacted] k [redacted] a šli se podívat na [redacted] mladšího. Ten ležel ve stejné poloze jako když jej tam ukládali, nedýchal, byl studený a oni začali přemýšlet o tom, co s ním udělají. Domluvili se, že ho zahrabou, ale ne ještě tento den. Vymýšleli různé varianty, ale nakonec se rozhodli proto, že jej uloží do předem vykopaného hrobu u [redacted] v [redacted] kdy [redacted] vzal z práce igelit, na který [redacted] položili, vysvlékli jej, omyli mu ruce tak, aby se tam nenašly žádné stopy a přeložili jej do kufru Škody [redacted] a odvezli k předem vykopanému hrobu, kde jej zasypali. Toto se stalo dne [redacted] 2004.

Obžalovaný potvrdil, že v tašce bylo něco přes 2,5 mil. Kč, on si svůj díl ponechal u [redacted] a za tyto peníze si koupil automobil Opel [redacted] dále 120.000,--Kč investoval do podnikání, 100.000,--Kč věnoval přítelkyni na výbavu bytu a pořídil si další věci, jako fotoaparát, mini věž a podobně. Matce dal 5.000,--Kč a uhradil různé své dluhy. Uvedl, že tohoto jednání se dopustil, protože byl ve finanční tísní. Dávku lihu, kterou aplikoval odhadl,

žádné znalosti z medicíny nemá. To, že vpíchnou [redacted] nějakou látku byl jeho nápad. Potvrdil, že v době kdy přivezli [redacted] do obce [redacted] a vpíchl mu 2 injekce tak, že jej společně s [redacted] podpírali a on sám přestoupil z vozidla Škoda [redacted] do vozidla Škoda [redacted] kam ho nak uložili do kufru. Poškozený byl stále spoutaný s rukama na zádech. Poprvé zjistil, že [redacted] je mrtev, když si přivezli výkupné a šli se podívat do [redacted] a on si všiml nepřírozně ohnutého ucha u [redacted]. Myslel si [redacted], že [redacted] zemřel tím, že jej předávkoval lihem nebo, že mu zapadl jazyk. Obžalovaný potvrdil, že jámu (hrob) vykopali společně s [redacted] a kromě poškozeného do této jámy nic nezakopali. Rozhodně popřel, že by on sám svým jednáním způsobil přímo smrt [redacted]. Cihly na víku kufru měly být pouze kontrolou zda [redacted] neutekl, i přesto však mezera pod víkem kufru určitá byla. Pokud byl [redacted] v kufru vozu Škoda [redacted] tak ležel vždy na pravém boku, zády k přední části automobilu, to jest hlavou proti řidiči, takto ho tam uložili oba obžalovaní. Po celou dobu v jednom či druhém autě byl poškozený [redacted] spoután kovovými pouty s rukama za zády. Ve vozidle Škoda [redacted] ležel na levém boku, zády k čelnímu sklu vozidla, to jest obličejem k světlům, hlavu měl na straně řidiče. Věci, které svlékli z [redacted] později [redacted] spálil.

Ke skutku pod bodem 2) tohoto rozsudku se obžalovaný [redacted] v přípravném řízení plně doznal, potvrdil, že tohoto jednání se dopustil proto, že dlužil [redacted] 60.000,--Kč a tímto způsobem chtěl svůj dluh uhradit. Jelikož si netroufal na krádež vozidla, celou věc provedl tak, jak je ve výroku rozsudku popsáno s tím, že k tomuto jednání použil plynovou pistoli. Řidiče auta si vytipoval náhodně a po celou dobu svého jednání seděl za poškozeným [redacted] a mířil na něj plynovou pistolí a dával poškozenému pokyny, které on splnil. Poté, když dojeli až na lesní cestu u obce [redacted] tak vyzval poškozeného [redacted] aby mu předal doklady, mobilní telefon, který však neměl a donutil jej vypít podstatnou část obsahu 0,5 litrové lahve rumu. Poškozený mu říkal, že nemůže vypít moc alkoholu, že má zdravotní problémy. Potom nechal obžalovaný poškozeného vystoupit a s autem odjel a zavezl ho k [redacted] do obce [redacted] kde jej poté společně rozmontovávali a prostřednictvím známých či inzerátů obžalovaný [redacted] část dílů prodal. Jednalo se o vozidlo Škoda [redacted]. Podle obžalovaného svědek po poziti alkoholu měl zpomalené reflexy, což byl účel vypítí alkoholu, byl sice schopen chůze, ale měl to ztížené.

V průběhu hlavního líčení (č.l. 1012-1018) obžalovaný [redacted] vypověděl shodně jako v řízení přípravném a dále uvedl, že v průběhu plánování únosu po dobu 2-3 měsíců sledovali [redacted] mladšího asi 2 - 3x týdně. Na rozdíl od přípravného řízení, v průběhu hlavního líčení jako důvod vykopání jámy uvedl, že sem chtěli dát věci použité k únosu a jako další důvod pak uvedl případnou smrt uneseného [redacted] mladšího. Hrob byla pouze taková pojistka. To, že by [redacted] mohl umřít šokem, infarktem, udušením si nepřipouštěl. Mezi ním a poškozeným k žádnému fyzickému zápasu nedošlo, ani proti němu nepoužil paralyzér. Nic takového [redacted] ani neříkal. Zbraň použil až když [redacted] zastavil na silnici, při odbočce do lesíka, a aby zdůraznil svoji hrozbu, natáhl závěr pistole, což bylo slyšet, neboť to cvaklo.

Společně s [redacted] nepředpokládali, že by [redacted] věc nahlásil, neboť mu vyhrožovali, že za celým unosem je více lidí. Také [redacted] mladšímu řekli, že vědí o nelegálních obchodech jeho [redacted], o konkrétních obchodech však obžalovaný nic nevěděl. Proč utíral otisky v autě poškozeného, když předpokládali, že celá věc nebude nahlášena, uvedl

obžalovaný, že to bylo pro případ, kdyby je náhodou [redacted] starší přece jenom nahlásil. Potvrdil, že [redacted] mladší říkal, že si myslí, že ho zabijí, protože se s [redacted] zná. [redacted] mladšího převezli do [redacted] kolem 12. hodiny dne [redacted] 2004 a do kufru vozidla Škoda [redacted] jej schovali proto, aby ho neviděl například [redacted] obžalovaného [redacted]. Nepředpokládali, že celá věc bude trvat tak dlouho, avšak nezajistili mu žádné osobní potřeby, ani jídlo, ani pití. Protože [redacted] říkal, že Škoda [redacted] má děravý kufr, tak si nemyslel, že by se tam mohl poškozený udusit. Neudělal však nic proto aby poškozený nezemřel. [redacted] neřekl, že poškozený zemřel, to zjistil právě [redacted] tak jak je výše popsáno. Podle obžalovaného byl poškozený malátný a oba obžalovaní se domnívali, že tento jeho stav vydrží do večera. Peníze, které získali, si rozdělili na polovinu.

I když žádné vzdělání z oboru zdravotnictví nemá, domníval se, že injekcí poškozeného [redacted] zklidní a už od počátku byl rozhodnut mu je aplikovat. [redacted] si vybral proto, že jeho sledování bylo relativně lehké, protože věděli, kde bydlí a pracuje. Důvodem aplikace etylalkoholu bylo to, že měli obavu, aby jim poškozený [redacted] neutekl a to i přesto, že byl spoután a uzavřený v kufru. Sám uvedl, že počítal s tím, že celá buď dopadne dobře anebo nikoliv. V pistoli byly pouze poplašné náboje.

Ke skutku pod bodem 2) u hlavního líčení obžalovaný [redacted] vypověděl, že použil plynovou pistoli s tlumičem, kterou měl doma asi už 3,5 roku a poškozeného [redacted] chtěl opít proto, aby získal čas. I když se na zdravotní stav poškozeného [redacted] ptal, nenapadlo ho, že by mu mohl způsobit nějaké problémy.

Svědék [redacted] starší vypověděl v přípravném řízení (č.l. 554-564), že je [redacted] poškozeného [redacted] mladšího a že je majitelem firmy zabývající se zemědělskou výrobou a prodejem masa. Jeho [redacted] rovněž soukromě podnikal a byl [redacted] firmy. Dne [redacted] 2004 byl na služební cestě v [redacted] a kolem 13. hodiny zjistil, že mu volá jeho [redacted]. Když telefon zdvihl, tak se mu ozval mužský hlas, který mu sdělil, že jeho [redacted] byl unesen a že požadují výkupné 5 mil. Kč. Následně mu předal k telefonu jeho [redacted] který tuto skutečnost potvrdil. Z tohoto důvodu ukončil své jednání v [redacted] vrátil se zpět a v 15 hodin únosce opět volal, opět z telefonu jeho [redacted] a sdělil mu, že má dojet za obec [redacted] kde najde [redacted] auto, kde za levým předním kolem jsou v tašce instrukce. Učinil vše dle pokynů a skutečně na určeném místě našel tašku s věcmi a s pokynem co má dále dělat. Po chvíli mu opět ten muž volal a ptal se ho, zda již četl instrukce, na což mu svědek odpověděl, že ještě téhož dne může sehnat 1,5 mil. Kč. Odpověď zněla, že je to málo a bylo mu řečeno, že do druhého dne musí sehnat peněz víc a sám svědek přislíbil, že sežene částku 2,5 mil. Kč. Toto byla minimální částka, kterou jim musel svědek dát a kvůli tomu byla celá akce posunuta na 11.20 hodin druhého dne. Svědek sehnal 2,5 mil. Kč a s rodinou se domluvil, že policii kontaktovat dle pokynů vyděračů nebudou. Peníze, které vyzvedl v bance ve [redacted] 2004 a poté dal do tašky a čekal na pokyny únosců. Ti se ozvali asi v 11.20 hodin dne [redacted] 2004 a když jim sdělil, že má 2,5 mil. Kč, tak mu bylo řečeno, že s touto částkou únosci souhlasí a že jeho [redacted] propustí až převezmou peníze. Prostřednictvím telefonu jej únosci navigovali až do doby, kdy nastoupil do vlaku, zde si zapnul telefon a stále stejný muž, který s ním již předtím mluvil několikrát mu přikázal, aby si stoupl k oknu na pravé straně a když dostal od tohoto muže příkaz, tak peníze vyhodil. Potom jel až do [redacted] a čekal, zda se únosci ozvou, když se tak nestalo, tak celou věc oznámil policii. Z celé částky mu byla vrácena částka 2,008.400,-

-Kč, takže chyběla částka 511.600,-Kč. K [redacted] uvedl, že byl zdrav, neměl žádné problémy, ani jednoho z únosců blíže nezná.

V průběhu hlavního líčení (č.l. 1026-1027) pak svědek vypověděl jako v řízení přípravném. Uvedl, že volající se mu nepředstavil, když později viděl fotografie, tak zjistil, že [redacted] již někdy v minulosti viděl. Rozhodně popřel, že by měl nějaké nelegální obchody, neboť k nim chodí často kontroly, a to jak z finančního úřadu, tak z hygieny a z takového obvinění by rozhodně strach neměl. Během všech hovorů mu nebylo ani jednou naznačeno, že by jeho [redacted] byl mrtev. O žádných problémech svého [redacted] rovněž nevěděl. Auto, kterým ten den jel jeho [redacted] používal zcela běžně a bylo všeobecně známo, že toto auto jeho [redacted] používal. Obžalovaní mu slibovali v telefonu, že jakmile dostanou peníze, že mu [redacted] vrátí. Proti částce 2,520.000,-Kč neměli žádné námitky, v telefonátech mu vyhrožovali, že se kolem něho nikdo nesmí pohybovat nebo, že celá věc špatně skončí a oni jeho [redacted] zabijí. Ostatní výhrůžky byly psány v těch pokynech. Potvrdil, že nabízel obžalovaným již v den únosu 1,5 mil. Kč, které by sehnal do 2 hodin, to ale obžalovaní odmítli, že je to málo.

Svědek [redacted] (č.l. 885-888) vypověděl v přípravném řízení, že dne [redacted] 2003 čekal na svoji manželku před [redacted] a v ranních hodinách se najednou otevřely pravé zadní dveře jeho vozidla a nastoupil k němu muž, který držel v pravé ruce pistoli s tlumičem a řekl mu, aby nastartoval a odjel pryč. V té době užíval vozidlo značky Škoda [redacted] r.zn. [redacted]. Na základě pohrůžky obžalovaného [redacted] který měl v ruce pistoli, tak vyplnil jeho příkaz a jel s ním směrem na obec [redacted] když dojezili na lesní cestu, tak se chtěl s autem otočit, k čemuž musel vystoupit a to mu obžalovaný [redacted] dovolil. Potom mu obžalovaný podal 0,5 litrovou lahev rumu a řekl mu, aby ji vypil. I když mu poškozený říkal, že má zdravotní problémy, že by ho to mohlo zabít, tak jej obžalovaný donutil podstatnou část z obsahu lahve vypít. Poté mu ještě řekl obžalovaný, aby mu dal peníze a doklady, což svědek učinil a podle jeho názoru bylo v tašce s doklady minimálně 4,500,-Kč. Na příkaz obžalovaného pak vystoupil, když ten na něj neustále mřil pistolí. Potom obžalovaný nasedl do auta a z místa odjel. Svědek šel potom hledat pomoc, které se mu dostalo v jednom z domků, kdy mohl zavolat na policii.

V průběhu hlavního líčení (č.l. 1032-1033) svědek tuto svoji výpověď potvrdil. To, že chce obžalovaný po něm jeho auto zjistil až v době, kdy zastavil a pachtel z místa jeho autem odjel. V době, kdy se celá věc stala, tak vlastníkem vozidla byla leasingová společnost, neboť jemu chybělo doplatit asi 1/2 částky.

Svědek [redacted] (č.l. 571-572) v přípravném řízení vypověděl, že [redacted] 2004 [redacted] sehnal bouranou Škodu [redacted] za 120.000,-Kč, což bylo asi v půlce [redacted] se znal, a navíc mu obžalovaný [redacted] půjčil fotoaparát značky [redacted]. Finanční poměry [redacted] byli to kamarádi, měl ho za slušného kluka, stejně tak jako [redacted]. [redacted] se znal, [redacted] neznal, koupil však od něho motor, který pocházel z jiného auta. Byl u toho, když [redacted] si [redacted] kupoval vozidlo Opel [redacted]. V průběhu hlavního líčení tuto svoji výpověď potvrdil (č.l. 1019), dodal, že s [redacted] se setkával i v době po únosu, byl stále stejný a nezdálo se mu, že by byl v tíživé finanční situaci. Že by se k někomu [redacted] choval hrubě nebo agresivně, to neviděl.

“pokračování”

Svědci [redacted] a [redacted] se vyjádřili k osobám obžalovaných i k osobě poškozeného [redacted] nikdo z nich nepotvrdil, že by [redacted] mladší měl s někým v obci nějaké problémy, stejně tak v místě bydliště neměly problémy ani [redacted] a [redacted]. Co se týká finanční situace obžalovaných, tak ta dle svědků byla normální, nikomu z nich nebylo nic známo o tom, že by se buď [redacted] nebo [redacted] nacházeli v tíživé finanční situaci. Ani [redacted] ani [redacted] se v době po únosu nijak nezměnili, chovali se stále stejně. Bylo známo, že [redacted] se občas pokouší vydělat nějaké peníze pochybným prodejem alkoholu.

Svědčyně [redacted] (č.l. 601-602) v přípravném řízení potvrdila, že v předmetné době byla družkou [redacted] udržovala s ním známost po dobu asi 7 let. Vždy se k ní choval slušně, nikdy na ni nebyl hrubý ani agresivní. Co se týká peněz, tak si od ní půjčil 2x, jednou 100.000,-Kč a jednou 15.000,-Kč. Těch 100.000,-Kč si půjčil na byt pro sebe a pro matku. Tuto částku jí vrátil v [redacted] 2004. Částku 15.000,-Kč vrátil v [redacted] 2004. Od obžalovaného [redacted] dostala k vánocům 2004 malou hifivěž. O tom, že by společně s [redacted] připravovali tuto akci nic nevěděla. Nikdy jí neřekl, že by byl v tíživé finanční situaci. Potvrdila, že s [redacted] se kamarádil. O aplikaci lihu či jiných látek se ona s [redacted] nikdy nebavila, ani mu nic nesháněla. Tuto svoji výpověď potvrdila i v průběhu hlavního líčení (č.l. 1022-1023).

Ve smyslu § 213 odst. 1 tr. řádu byly v průběhu hlavního líčení provedeny listinné důkazy. Jedná se o protokoly ohledně domovních prohlídek, které byly provedeny u obou obžalovaných, kdy při domovní prohlídce u obžalovaného [redacted] byly nalezeny peníze, které pocházejí z výkupného a rovněž mobilní telefony, které obžalovaní použili ke spáchání výše uvedeného trestného činu. V případě domovní prohlídky, která proběhla u obžalovaného [redacted] byl zajištěn diktafon, který byl použit k namluvení vzkazu pro otce poškozeného [redacted] staršího. Dále zde byl zajištěn zápisník, kde měl obžalovaný [redacted] poznámky k realizaci únosu, mobilní telefony, které rovněž byly obžalovanými použity k únosu [redacted] mladšího a byl zde zajištěn i psací stroj, na němž byl napsán vzkaz pro [redacted] staršího. V bydlišti obžalovaného [redacted] byly dále zajištěny součástky odcizeného vozidla značky Škoda [redacted] které užíval poškozený [redacted] a doklady o půjčce peněz mezi [redacted] a [redacted]. Těmto protokolům o domovních prohlídkách odpovídá i fotodokumentace, která byla v těchto případech provedena.

Z protokolů o vydání věci pak vyplývá, že věci získané výše ponsanou trestnou činností obžalovaných, které se podařilo u svědků zajistit (svědkyně [redacted] svědek [redacted]), byly vydány policii, a to se týká i finanční hotovosti.

Dalšími listinnými důkazy, které soud hodnotil byly protokoly o ohledání místa činu s dokumentací, kde je zachyceno místo, kde obžalovaní zanechali vozidlo poškozeného [redacted] mladšího Ford [redacted] s tím, že zde je zadokumentován i interiér vozidla. Dále je zachyceno místo, kde došlo k vyhození peněz [redacted] starším [redacted] z jedoucího vlaku a místo, kde obžalovaní vykopali hrob pro poškozeného [redacted]. Zde je zachycena i závora, u které byl zpočátku [redacted] mladší připoután a na fotografiích je

zadokumentován i nález mrtvoly poškozeného, která byla nalezena v jámě vykopané oběma obžalovanými. Na další fotodokumentaci je zachyceno vozidlo Opel [redacted] které si z [redacted] získaných trestnou činností zakoupil obžalovaný [redacted] a dále pak [redacted] v obci [redacted] v bydlišti obžalovaného [redacted] mladší které se nachází v jehož kufru ležel spoutaný [redacted] mladší. Z dalšího protokolu o ohledání místa činu s následnou fotodokumentací pak soud zjistil, jak vypadalo vozidlo obžalovaného [redacted] Škoda [redacted] v jehož kufru byl poškozený [redacted] mladší převážen. V již výše zmíněné [redacted] v obci [redacted] kde bydlí obžalovaný [redacted] pak z další dokumentace a protokolu o ohledání místa činu bylo zjištěno, že se zde nacházejí ještě autosoučástky, které se vztahují ke skutku pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku. Z protokolu o prověrce výpovědi popsali jednání obou obžalovaných ve vztahu k poškozenému [redacted] shodně s tím co vypověděl a označil místo, odkud poškozenému [redacted] mladšího sledovali, kam jej dovezli do [redacted] a kde jej připoutali k závoři. Předvedl i způsob, jak seděl poškozený [redacted] v automobilu předtím, než byl naložen do kufru. Ukázal jakým způsobem v kufru automobilu poškozený ležel, kde je předmětný hrob pro poškozeného a jak jej do této jámy společně s [redacted] uložili.

Z odborného vyjádření z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistické genetické expertizy (č.l. 514-516) bylo zjištěno, že s pravděpodobností, která přesahuje 99,99998 % je zkoumaná mrtvola muže [redacted] rodičovského páru [redacted] staršího a [redacted]

Odborné vyjádření z oboru kriminalistické techniky a expertiz (č.l. 519-521) dokazuje, že předložená expanzní zbraň značky Valtro ráže 9 mm, používaná obžalovaným [redacted] je způsobilá ke střelbě příslušným střelivem, je v dobrém technickém stavu, nejedná se o zbraň znehodnocenou. Další odborné vyjádření z téhož oboru (č.l. 523) pak dokladuje, že tlumič, který byl zajištěn u obžalovaného [redacted] lze na tuto zbraň namontovat (jedná se o skutek 2 výroku tohoto rozsudku).

Z odborného vyjádření ohledně určení zda předložený sporný text psal někdo z obžalovaných (č.l. 529-530) bylo zjištěno, že tento text psal obžalovaný [redacted]. Jedná se o zápisky obžalovaného [redacted] které později byly namlouveny poškozeným [redacted] mladším na diktafon.

Odborné vyjádření, které se zabývalo chemickým zkoumáním zajištěného rýče a zeminy, která na něm zůstala bylo zjištěno, že chemická složení porovnávacích vzorků zemín a rýče jsou podobná, ale jejich fyzikálně-chemické parametry jsou více odlišné. Zde byla vyhodnocena zemina na zajištěném rýči v bydlišti obžalovaného [redacted] se zajištěnou zeminou, která byla odebrána na místě nález mrtvoly u obce [redacted]. Stejný závěr byl učiněn u odborného vyjádření, kd byly posuzovány krumpáč a lopaty a hlína nalezená na tomto nářadí s hlínou, kde byla mrtvola poškozeného nalezena.

Č. l. 540 je poté písemný soupis 25 bodů, požadavků a instrukcí obžalovaných vůči [redacted] staršímu, ze kterého vyplývá, že požadované výkupné činí 5 mil. Kč, dále že obžalovaní zakázali [redacted] poškozeného kontaktovat policii s tím, že by v tomto případě

mohlo dojít k usmrcení jeho [redacted] stejně tak jako v dalších případech, kdyby nerespektoval jejich pokyny. Rovněž jsou zde výhrůžky, že by mohli v případě, že by [redacted] starší neplnil jejich požadavky usmrtit jeho dceru i s vnoučaty. Z následného protokolu (č.l. 550-551) a odborného vyjádření (č.l. 552-553) pak vyplývá, že tento text byl s největší pravděpodobností vyhotoven na psacím stroji, který byl zajištěn při domovní prohlídce u obžalovaného [redacted]

Z předloženého dokladu (č.l. 560) vyplývá, že dne [redacted] 2004 bylo [redacted] staršímu vyplaceno celkem 2,520.000,-Kč [redacted] ve [redacted] Z úředního záznamu (č.l. 666) vyplývá, že motorového vozidlo tovární značky Škoda [redacted] má objem zavazadlového prostoru 280 litrů a a motorové vozidlo tovární značky Škoda [redacted] má objem zavazadlového prostoru 250 litrů. V obou případech se jedná o přední zavazadlový prostor. Z úředního záznamu a následné tabulky (č.l. 725) pak vyplývá, že obžalovaný [redacted] nastoupil dne [redacted] 2004 do práce v 18.24 hodin a odešel následujícího dne v 06.08 hodin, a poté byl v práci dne [redacted] 2004 od 05.58 hodin do 18.04 hodin a dne [redacted] 2004 od 17.20 hodin do 06.13 hodin dne [redacted] 2004. [redacted] nastoupil do zaměstnání jak vyplývá z výpisu (č.l. 738) dne [redacted] 2004 v 17.46 hodin a odešel dne [redacted] 2004 v 06.08 hodin. Následně byl v práci dne [redacted] 2004 od 05.22 hodin do 18.08 hodin, dne [redacted] 2004 od 17.20 hodin do 06.09 dne [redacted] 2004.

Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem (č.l. 880) bylo zjištěno, že [redacted] měl v době vyšetření 1,08 gramů/ kg alkoholu. Z dalších dokladů (leasingové smlouvy apod.) pak vyplývá, že majitelem motorového vozidla Škoda [redacted] (RZ [redacted] byla dne [redacted] 2003 stále leasingová společnost ČSOB leasing a.s. Praha 3. Z dokladů, které předložil obhájce obžalovaného [redacted] (č.l. 1042-1047) pak bylo zjištěno, že obžalovaný [redacted] má splácet úvěr ve výši 70.000,-Kč, 61.000,-Kč a 44.000,-Kč, vše v [redacted]

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (č.l. 217-228, 245-248, 253-254), jehož součástí je i pitevní protokol vyplývá na základě provedené pitvy, že příčinou smrti poškozeného [redacted] bylo zadušení při dlouhodobě trvající nepříznivé poloze těla v malém prostoru. Na těle poškozeného znalci zjistili vpich na levé přední straně hrudníku, jehož bodný kanál procházel tkáněmi do levé pohrudniční dutiny, kde pronikl do hloubky 1 cm, do přední části horního laloku levé plic. Tento vpich mohl být způsobem i vícebodnutím injekční jehlou. V krvi poškozeného bylo zjištěno 0,39 gramů/ kg. etylalkoholu. Podle znalců se jedná o velice nízkou hladinu, z čehož dovodili, že etylalkohol aplikovaný poškozenému injekční stříkačkou způsobem, který popisovali obžalovaní, nemohl mít výraznější vliv na jednání poškozeného, nemohla se u něho projevat porucha rovnováhy, vrávorání, spavost, malátnost a rovněž ne hluboká porucha vědomí či zástava dechu. Znalci vyvrátili tvrzení obžalovaného [redacted] že by příčinou smrti mohlo být zapadnutí jazyka. Mezi provedením vpichu a smrtí poškozeného [redacted] uplynula delší doba, nejméně několika hodin. Při svém výsledku v průběhu hlavního líčení (č.l. 1034) znalec závěry znaleckého posudku potvrdil poté, co jej konzultoval s druhým znalcem. Dále doplnil, že minimální doba, po kterou mohl poškozený [redacted] vydržet živý v poloze jak bylo popsáno a v autě, kde byl uzavřen nelze přesně určit, naopak podle názoru znalce horní hranice se odhaduje na dobu 2-3 dnů.

“pokračování”

K osobě obžalovaného [redacted] byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie (č.l. 260-278, 279-300) uvedl znalec psychiatr, že obžalovaný [redacted] netrpí duševní chorobou, jsou u něho patrné známky poruchy osobnosti, která je disharmonicky strukturovaná, nevyzrálá, s rysy disociality, anetičnosti a egocentricmu. Jednání obžalovaného bylo plánované, dlouhodobě připravované, cílené, zaměřené na získání finančního prospěchu. Jeho schopnosti ovládat své jednání i rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost byly plně zachovány. Tyto schopnosti nebyly nijak ovlivněny, ani případným požitím alkoholu. Znalec psycholog pak doplnil znalecký posudek v tom směru, že u obžalovaného nebyla zjištěna chorobná agresivita, avšak znalci byli nuceni konstatovat zvýšenou obecnou míru agresivity, která vychází z osobnostních vlastností, lhostejnosti k citům, absence empatie a sociální citlivosti. Agrese je v případě tohoto obžalovaného racionálně plánovaný prostředek k dosažení určitého cíle. Motivací jednání bylo egocentrické uspokojování vlastních potřeb. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení, je schopen se ho účastnit a pokud se v přípravném řízení sebepoškodil, mělo toto jeho jednání pouze bilanční charakter. Mezi obžalovaným [redacted] a [redacted] existuje úzký kamarádský vztah bez projevů závislosti či dominance. Otázku resocializace v případě obžalovaného [redacted] posoudili znalci jako nepříznivou s ohledem na osobnostní rysy disociality a anetičnosti. V oblasti motivace existují u obžalovaného nepříznivé faktory, kterými jsou zjištěné motivy, chladná agresivita, plánovitost a absence sociální citlivosti.

V průběhu hlavního líčení (č.l. 1035-1037) znalec-psychiatr své závěry znaleckého posudku zopakoval, posudek nijak neměnil ani nedoplňoval. Pokud se týká u obžalovaného [redacted] o disocialitu, tak to dle znalce znamená ztížení sociální přizpůsobivosti, nepřijímání společností určených norem, egoistické zaměření a určité chybění sociálního citění, tedy empatie k požadavkům společnosti. Ohledně tohoto obžalovaného znalkyně psychologka v průběhu hlavního líčení uvedla, že rovněž nezjistila žádné skutečnosti, na základě kterých by původně podaný znalecký posudek měnila či doplňovala a po konzultaci s druhým znalcem závěry znaleckého posudku přednesla. Potvrdila, že u [redacted] je nepříznivá prognóza resocializace, která i s ohledem na relativně nízký věk a určitou nedozrálou bude záležet na efektu edukačních a represivních opatření. Znalkyně nezjistila žádné známky nějakého nátlaku či ovlivnitelnosti ze strany jednoho či druhého obžalovaného. Znalkyně potvrdila, že asocialita a emoční plochost jsou rysy, které nelze u obžalovaného zásadním způsobem ovlivnit, ale určitým sociálním návykem lze získat určitý náhled k těmto projevům a lze získat adaptivnější formy řešení situací. Nelze však očekávat, že by se osobnost celá přestrukovala. Potvrdila, že si vyžádali zdravotní dokumentaci i z psychiatrického oddělení výkonu vazby [redacted] kdy obžalovaný [redacted] projevil lítost hlavně nad sebou samým.

Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie vypracovali v přípravném řízení znalecký posudek rovněž na obžalovaného [redacted] [redacted] (č.l. 260-278, 279-300). Oba znalci k osobě obžalovaného uvedli, že obžalovaný netrpí ani netrpěl duševní chorobou, byla u něho zjištěna disharmonie struktury osobnosti, která je nevyzrálá, s rysy anetičnosti a disociality. Obžalovaný byl schopen ovládat své jednání v kritické době a rovněž jeho schopnost rozpoznávací byla v plném rozsahu zachována. Porucha osobnosti,

kteřá byla u obžalovaného zjištěna je dána rysy anetičnosti a egoismu. U obžalovaného byla zjištěna zvýšená obecná míra agresivity vycházející z osobnostních vlastností, ze lhostejnosti k citům, absence empatie, sociální citlivosti a citové otupělosti. Agrese je použita jako racionálně plánovaný prostředek k dosažení cíle. Motivace jednání obžalovaného vychází z výše uvedených osobnostních vlastností a jedná se o bezcitné a zjištěné získání financí. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení a opakované sebepoškozování je pouze důsledkem zátěžové situace, když u obžalovaného nebyla zjištěna žádná depresivní symptomatologie. Ke spoluobžalovanému [redacted] má obžalovaný [redacted] blízký kamarádský vztah, bez známek závislosti nebo nadřazenosti. Jejich vztah byl založen na shodných postojích, vzájemně se podporovali, doplňovali a mají podobné osobnostní charakteristiky disociality a anetičnosti. Prognóza resocializace obžalovaného s ohledem na převahu negativních prognostických faktorů ve struktuře osobnosti, kde je zdůrazněna anetičnost a chybí empatie a s defektem v oblasti sociálního citění je značně nejistá, spíše nepříznivá.

V průběhu hlavního líčení (č.l. 1035-1037) oba znalci po vzájemné konzultaci přednesli své znalecké posudky shodně jak je výše uvedeno. I u obžalovaného [redacted] pak znalkyně psychologka potvrdila, že se v jeho případě jedná o nepříznivou prognózu resocializace, která je značně nejistá s ohledem na výše uvedené skutečnosti. Shodně jako u obžalovaného [redacted] bude výsledek resocializace záležet na efektu edukačních a represivních opatření, s ohledem na relativně nízký věk obžalovaného a jeho nedozrálou. I u obžalovaného [redacted] znalkyně potvrdila, že asocialitu a emoční plochost lze určitým způsobem omezit, získat adaptivnější formy řešení situací, ale zásadním způsobem tyto rysy ovlivnit ani změnit nelze. Efektivní dopad případné resocializace závisí i na hierarchii resocializačních škál, kde u obou obžalovaných dominují anetičnost a disocialita, které jsou nejzávažnější, ovšem v teoretické rovině nelze jednoznačně vyloučit případnou resocializaci, nicméně prognóza s ohledem na převahu nepříznivých faktorů je negativní. V případě obžalovaného [redacted] není nevyzrálou v profilu jeho osobnosti na 1. místě, avšak je nutno ji s ohledem na relativně nízký věk brát do úvahy. Disocialita znamená sociálně nepřizpůsobivé zaměření osobnosti, kdy nejsou uznávány společenské normy, naopak jsou zdůrazněny egoistické postoje a je omezena empatie vůči okolí. Z pohledu psychologického či psychiatrického obžalovaný [redacted] není nebezpečný pro okolí, ke společenské nebezpečnosti se vyjádřit znalkyně nemohla. I v případě obžalovaného [redacted] byl pokus o sebepoškozování bilanční, když zde byly zjištěny prvky sebelítosti své osoby.

Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie ve [redacted] [redacted] ve svém znaleckém posudku (č.l. 319-325) dospěla k závěru, že psychický stav poškozeného [redacted] mladšího byl v době před [redacted] 2004 kompenzovaný. Poškozený [redacted] netrpěl žádnou duševní poruchou přechodného či trvalého rázu. Poškozený [redacted] ml. prožíval jednání obžalovaných před svou smrtí jako těžký stres provázený akutní stresovou reakcí s masivní panickou úzkostí a se somatickými příznaky úzkosti. Před svou smrtí prožíval poškozený mimořádně vystupňované psychické utrpení na hranici snesitelnosti, a to nejpravděpodobněji dlouhou dobu, několik hodin. V průběhu hlavního líčení (č.l. 1038) znalkyně tyto závěry znaleckého posudku potvrdila. Podle jejího názoru poškozený prožíval mimořádně vystupňované psychické utrpení na hranici snesitelnosti, minimálně několik hodin, teoreticky i několik dnů. Rozhodně na poškozeného velmi špatně působilo jeho uzavření v kufro automobilu. Toto je jeden z hlavních faktorů jeho psychického

utrpení, neboť již sám o sobě stres ze znehybnění je velice silný a už to samo o sobě může vést k těžké poruše adaptace. Stres z imobilizace je určitě jeden z nejdůležitějších faktorů, který se podílel na psychickém stavu poškozeného.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie **PhDr. Jan Lašek CSc. (č.l. 329-336)** uvedl, že **poškozený** ml. byl před popsáním jednáním dospělý muž přiměřeného intelektu, který žádné psychické problémy neměl. V jeho případě došlo k hlubokému šoku z náhlé ztráty svobody, navíc způsobené známým člověkem, obavou o život, která byla zvýšena vpichem neznámé látky do těla. Nelze vyloučit ani rezignaci na vlastní přežití, s ohledem na to, že jednoho z pachatelů znal i s ohledem na náhlou změnu reality a jednání obžalovaných. V jeho případě mohla velmi pravděpodobně přistoupit i skutečnost bezvýchodnosti vlastní situace, což vedlo k prožitkům masivní úzkosti až panického charakteru. V kufru auta k tomu přistupuje ještě sensorická deprivace, postupná ztráta časoprostorové orientace, nulový kontakt s lidmi, nedostatek vzduchu, tekutin, prostoru a výrazné tělesné nepohodlí. V případě poškozeného ml. souhrn všech extrémně nepříznivých okolností, které se staly okamžitě a následně **měl na psychický stav poškozeného extrémně negativní vliv ve smyslu vysoce nadlimitních, mučivých, psychických útrap a mohl vést k celkové psychické rezignaci a rozpadu psychických funkcí a uspíšit tak smrt.** Svoji roli zde sehrál nepochybně i klasický syndrom obecné adaptace, ve kterém prošel poškozený ml. všemi 3 fázemi: šokem, pošokovou (asi velmi krátkou) fází rezistence a následně silné, především z masivní úzkosti vycházející úplné zborcení adaptačních mechanismů. **Podle znalce vše nasvědčuje masivnímu stresu, který je chápán jako tak značná odchylka, že je ohrožena integrita celého systému, jeho trvání, to jest život.**

V průběhu hlavního líčení (č.l. 1039) znalec závěry znaleckého posudku potvrdil s tím, že u poškozeného se úplně zhroutil psychický obranný systém a tělo prakticky odešlo fyziologicky. Zcela nepochybně svázání v kufru auta, pobyt ve tmě a další nepříznivé faktory působící na poškozeného zvyšovaly mučivé útrapy, neboť u poškozeného se dostavila sensorická deprivace, to jest naprostý nedostatek vnějších podnětů a tím se velmi rychle celý sensorický systém člověka zhroutil. Rozhodně na jeho trýznivý prožitek a jeho hloubku mělo vliv i to, že jednoho z obžalovaných ml. poškozený znal. V tomto případě, kdy poškozený procházel jednotlivými fázemi, které jsou výše popsány a kdy se jedná o výrazně nadlimitní podnětovou situaci je pravděpodobné, že v tomto stavu poškozený vydržel několik hodin. Při takto intenzivním souběhu všech negativních podnětů, je pouze otázkou hodin, kdy tělo poškozeného dospělo k rezignaci a prostě se vzdalo.

Ze znaleckého posudku z oboru ekonomiky, odhadu věcí movitých (č.l. 343-349) vyplývá, že hodnota odcizeného auta obžalovaným ml. (skutek pod bodem 2 výroku rozsudku) je 347.000,-Kč, kdy tato cena byla určena ke dni, kdy se obžalovaný ml. tohoto jednání dopustil. V průběhu hlavního líčení pak znalec (č.l. 1040) tuto skutečnost povrdil, s tím že další pneumatiky v hodnotě 1.610,-Kč byly uloženy v autě a věci odcizené poškozenému ml. i s finanční hotovostí měly hodnotu 6.460,-Kč.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností a důkazů, které soud hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení, kdy pečlivě uvážil veškeré okolnosti případu a důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl soud k závěru, že skutkový děj tak jak je výše popsán se podařilo beze všech pochybností prokázat.

Co se týká skutku popsaného pod bodem 1) výroku rozsudku, kterého se měli dopustit oba obžalovaní společně na poškozeném [redacted] mladším, tak je nutno konstatovat, že oba obžalovaní se k této trestné činnosti doznali s tím, že pouze popírají úmysl usmrtit poškozeného [redacted] mladšího. Kromě jejich doznání je celý skutkový děj prokazován i výpovědí svědka [redacted] staršího, řadou listinných důkazů, které jsou výše uvedeny a ze kterých je potřeba upozornit na protokoly o ohledání místa činu s fotodokumentací, odborná vyjádření, protokoly o domovních prohlídkách, protokoly o vydání věci, kdy tyto listinné důkazy ve svém souhrnu potvrzují výpověď obou obžalovaných o plánování celého jednání vůči poškozenému [redacted] mladšímu i o celém průběhu akce i s následným zakopáním těla poškozeného [redacted]. V tomto směru situace naprosto jasná a ani ze strany obžalovaných nejsou žádné námitky vůči jednání, které směřovalo k únosu poškozeného [redacted] mladšího.

Soud při hodnocení důkazů se musel zaměřit zvláště na skutečnost, zda již od počátku jednání obou obžalovaných směřovalo k usmrcení poškozeného [redacted] mladšího a pokud ano, zda tak učinili formou úmyslu přímého ve smyslu § 4a tr. zákona či pouze formou nepřímého úmyslu dle § 4b tr. zákona.

Na základě níže uvedených skutečností soud dospěl k jednoznačnému závěru, že oba obžalovaní jednali tak, jak je výše popsáno, od počátku s úmyslem poškozeného [redacted] mladšího usmrtit. Soud k tomuto závěru dospěl poté, co oba obžalovaní doznali, že již od počátku akce si připravili hrob-jámu, když počítali s tím, že tam v případě smrti uschovají tělo poškozeného. Jak vyplývá z protokolu o ohledání místa činu a z fotodokumentace, jedná se o jámu, která rozměrově měla sloužit právě k ukrytí těla a nikoliv pouze psacího stroje, jak se snažili ve svých výpovědích soud přesvědčit obžalovaní. Oba doznali, že smrt poškozeného od počátku nevyklučovali.

Další důvod, na základě kterého soud učinil výše zmíněný závěr je ta skutečnost, že obžalovaní (zvláště [redacted] mladším) se nikdy před poškozeným [redacted] mladším nemaskovali, a to i přesto, že se [redacted] mladší, případně jeho [redacted] věc obžalovaných v tom směru, že spoléhali na to, že [redacted] mladší, případně jeho [redacted] věc neoznámí policii z důvodů jejich nelegálních obchodů, je naprosto nevěrohodná a soud je přesvědčen o tom, že je účelová, neboť žádný z obžalovaných neměl vědomosti o nelegálních obchodech poškozeného [redacted] mladšího či jeho [redacted] starší. I z této skutečnosti tedy rezolutně popřel ve své výpovědi svědek [redacted] mladší mohl tuto akci přežít. Vyplývá, že nepočítali s tím, že by poškozený [redacted] mladší mohl tuto akci přežít.

Obžalovaný [redacted] stíral své otisky v autě poškozeného [redacted] mladšího, což zcela jasně svědčí proto, že se snažil zamaskovat stopy, které by k jeho odhalení, případně k odhalení [redacted] mohl vést a i to odůvodňuje závěr, že

nepočítali s tím, že do celé věci nebude zapojena policie, to jest, že byli rozhodnuti mladšího usmrtit.

O tom, že jejich cílem bylo kromě získání peněz i usmrcení mladšího pak svědčí ta skutečnost, že aniž by jeden nebo druhý obžalovaný měli jakékoliv podrobné zdravotnické znalosti, aplikovali poškozenému opakovaně vpichem injekční stříkačky do těla, v oblasti hrudníku vlevo, látku-lih, bez toho, aby znali účinky tohoto svého jednání na život a zdraví poškozeného a jak sami vypovídali, byli srozuměni s tím, že by aplikace lihu mohla způsobit poškozenému zdravotní problémy, možná i smrt.

Bylo dále zjištěno, že obžalovaní si sice celou akci dopředu, dlouhodobě a poměrně pečlivě naplánovali, kdy si zajistili všechny možné podrobnosti k tomu, aby celá akce na získání peněz proběhla bez problémů, ale vůbec se po celou dobu nezabývali otázkou, v jakém stavu je poškozený, neobstarali si pro něho stravu ani pití a ani se nepostarali, aby měl možnost vykonat osobní potřebu apodobně. I to svědčí proto, že jim život poškozeného mladšího byl naprosto lhostejný.

Jak sami obžalovaní vypovídali, po celou dobu, kdy byl mladší v jejich držení, neučinili nic proto, aby zabránili jeho smrti. Navíc obžalovaný i přesto, že na jeho dotazy poškozený v kufru auta neodpovídal a nijak nereagoval, odešel na noční směnu, aniž by se přesvědčil, v jakém stavu poškozený je. I toto jednání svědčí proto, že obžalovaní neměli žádný zájem na tom, aby poškozený zůstal naživu.

Pokud obžalovaní namítají, že mohli zabít poškozeného mladšího přímo v lese, kam jej dovezli a nemuseli ho vozit zpět do k tomu soud podotýká, že osoby obžalovaných nejsou natolik silné, aby volili přímé násilí na poškozeného hned na místě, kde poškozený byl spoután. Na takovéto jednání obžalovaní sílu neměli, a proto se rozhodli usmrtit poškozeného mladšího svým faktickým nejednáním, které směřovalo k tomu, že tento poškozený zemře, aniž by obžalovaní na něj přímo fyzicky působili. Tím, že poškozeného zavřeli na dlouhou dobu do kufru osobního automobilu, v poloze, jak je výše uvedeno, jej prakticky odsoudili k trestu smrti, a to způsobem a za podmínek, které jsou uvedeny ve znaleckých posudcích.

Soud rovněž vyhodnotil výpověď samotných obžalovaných, korespondující s výpovědí svědka staršího, které se shodují v tom, že tento svědek byl schopen do 2 hodin od jeho kontaktování obžalovanými, sehnat částku 1,5 mil. Kč, na což však obžalovaní nepřistoupili. Je to v rozporu s tím co uvádějí, že potřebovali peníze nutně na úhradu dluhu či zajištění bydlení. Například u obžalovaného soud z předložených listinných důkazů zjistil, že jeho úvěr činí asi 170.000,--Kč a žádné další velké dluhy neměl. Pokud by akceptovali nabídku staršího a částku 1,5 mil. Kč si spolu rozdělili a měli v úmyslu mladšího propustit, mohli tak učinit, neboť výše zmíněná částka by bohatě postačila k pokrytí potřeb, o kterých oni mluvili. Toto oni neučinili, naopak požadovali vyšší částku, a to i v době, kdy již byl mladší mrtev.

Na základě výše uvedených skutečností tedy soud hodnotil jednání obžalovaných jako jednání směřující ke smrti poškozeného, a to ve formě přímého úmyslu, neboť oba obžalovaní

od počátku chtěli poškozeného zabít a zvolili proto tu formu, která je výše uvedena. Podle názoru soudu samotnou pasivitu v jednání obžalovaných ve vztahu k poškozenému [redacted] mladšímu v době, kdy ten byl svázaný v kufru jejich auta, lze hodnotit, právě s ohledem na výše uvedené aspekty, jako jednání přímo směřující k usmrcení poškozeného.

Ohledně skutku, který je popsán pod bodem 2) výroku rozsudku, a který se týká pouze obžalovaného [redacted] je pak důkazní situace naprosto jednoznačná, kdy doznání obžalovaného plně koresponduje s výpovědí poškozeného [redacted] spoluobžalovaného [redacted] svědka [redacted] a listinnými důkazy.

Jednání obou obžalovaných bylo soudem kvalifikováno jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1,2 b,h) tr. zákona, formou přímého úmyslu dle § 4a tr. zákona (na základě výše uvedeného hodnocení důkazů). Skutečnost, že se jedná v tomto případě o kvalifikovaný způsob trestného činu vraždy ve smyslu § 219 odst. 1,2 b) tr. zákona, to jest, že k usmrcení došlo trýznivým způsobem, prokazují znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Zjistitelný motiv tak, jak je uveden v § 219 odst. 1,2 h) tr. zákona je rovněž naprosto jasně dán, neboť cílem jednání obžalovaných byla snaha získat majetkový prospěch, což je patrné z požadavků výkupného. Protože obžalovaní způsobem uvedeným shora poškozeného po delší dobu zbavili i osobní svobody a tím mu přivodili smrt, naplnili i znaky skutkové podstaty dalšího trestného činu, a to trestného činu zbavení osobní svobody dle § 232 odst. 1,2 tr. zákona. Oba tyto trestné činy spáchali jako spolupachatelé podle § 9 odst. 2 tr. zákona.

Obžalovaný [redacted] se skutkem pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku dopustil trestného činu loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona, neboť proti jinému užil pohrůžky bezprostředního násilí, v úmyslu zmocnit se cizí věci.

K osobě obžalovaného [redacted] soud zjistil, že je svobodný, bezdětný, pracoval jako [redacted] a v zaměstnání k jeho osobě není připomínek. V místě bydliště nebyl projednáván pro přestupek, ani nebyl soudně trestán.

Ohledně obžalovaného [redacted] bylo zjištěno, že je rovněž svobodný, bezdětný a zaměstnán jako [redacted]. Ani k němu není ze strany zaměstnavatele a v bydlišti nebyl projednáván pro přestupek a nebyl soudně trestán.

Společenská nebezpečnost jednání obžalovaných je značně vysoká. Obžalovaní porušili zájem společnosti na ochraně života a zdraví jiné osoby. Byli motivováni snahou získat finanční prostředky, přičemž neváhali za tímto účelem zbavit života jiného člověka, což lze hodnotit jako zvlášť zavrženíhodnou pohnutku. Stupeň společenské nebezpečnosti jejich jednání je zvyšován i neodstranitelným následkem, který nastal na základě jejich jednání a v případě [redacted] tím, že porušil zájem společnosti na ochraně vlastnictví jiných osob.

Při úvaze o výši a druhu trestu soud vycházel z ustanovení § 23 odst. 1 tr. zákona o účelu trestu a § 31 tr. zákona. V případě obou obžalovaných se za polehčující okolnost dá

“pokračování”

považovat pouze skutečnost, že před spácháním trestného činu vedli řádný život tak jak to má na mysli ustanovení § 33 g) tr. zákona a zčásti i skutečnost uvedená v § 33 j) tr. zákona, že při objasňování trestné činnosti napomáhali příslušným orgánům.

U obou obžalovaných byly shledány přitěžující okolnosti ve smyslu § 34 tr. zákona. Přitěžuje jim ta skutečnost, že trestný čin spáchali ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky ve smyslu § 34 a) tr. zákona, neboť neváhali usmrtit jiného člověka jenom proto, aby získali finanční prostředky. Skutečnost, že [redacted] předstíral potřebu pomoci od poškozeného, aby ho vylákal do místa spáchání trestného činu, lze hodnotit jako přitěžující okolnost dle § 34 b) tr. zákona, to jest, že trestný čin byl spáchán se zvláštní lstí. Oběma obžalovaným pak přitěžuje i skutečnost uvedená v § 34 i) tr. zákona, to jest, že spáchali více trestných činů.

V případě obou obžalovaných soud přihlédl při ukládání trestu kromě výše uvedených skutečností i k závěrům znaleckých posudků psychiatrů a psychologů, kdy je zřejmé, že oba obžalovaní jsou disharmonickými osobnostmi, s neschopností empatie a projevy egoismu. Prognóza resocializace je u obou obžalovaných hodnocena spíše negativně, nepříznivě, právě vzhledem ke zmíněným nepříznivým neměnným rysům. Bylo přihlédnuto i k tomu, že oba obžalovaní skutek dlouhodobě plánovali, rozhodně nejednali zkratkovitě a bylo vyvráceno, že by se v době páchání trestné činnosti nacházeli v tíživé osobní situaci. Navíc [redacted] se dopustil dalšího násilného trestného činu, opět ze zistitelných důvodů. Z těchto důvodů je proto nutno považovat stupeň společenské nebezpečnosti jednání obou obžalovaných za velmi vysoký, a to i s ohledem na závěry znalců, kdy možnost jejich nápravy je obzvláště ztížena. Tímto jsou naplněny podmínky pro uložení výjimečného trestu tak, jak jsou uvedeny v § 29 odst. 2 tr. zákona.

Po zhodnocení skutečností, které jsou výše popsány, dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného [redacted] je nutno uložit úhrnný výjimečný trest odnětí svobody, který by vyjadřoval velmi vysoký stupeň společenské nebezpečnosti jeho jednání a kde by byl zohledněn neodstranitelný následek a s přihlédnutím ke všem přitěžujícím okolnostem, za dodržení podmínek uvedených v § 31 odst. 1 tr. zákona a § 29 odst. 2 tr. zákona se jako přiměřený jeví výjimečný úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 23 roků.

V případě obžalovaného [redacted] soud dospěl k závěru, že i v jeho případě je nutno zohlednit při ukládání trestu velmi vysoký stupeň společenské nebezpečnosti jeho jednání, a proto mu byl ve smyslu § 31 odst. 1 tr. zákona a § 29 odst. 2 tr. zákona uložen výjimečný úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 21 roků.

Oba obžalovaní byli ve smyslu § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona zařazeni pro výkon těchto trestů do věznice se zvýšenou ostrahou.

Jelikož obžalovaný [redacted] vlastnil expanzní samonabíjecí pistoli značky Valtro, která byla užita ke spáchání trestného činu, rozhodl soud v jeho případě ve smyslu § 55 odst. 1 a) tr. zákona o trestu propadnutí věci, a to výše uvedené expanzní pistole.

Se svým nárokem na náhradu škody se včas a řádně připojil poškozený [redacted] [redacted] starší, připojil se s částkou 511.600,--Kč, což je částka, která mu prokazatelně nebyla vrácena ze sumy 2,520.000,--Kč, kterou obžalovaným předal. Protože mu tato škoda vznikla jednáním obou obžalovaných a výše této škody je naprosto nezpochybnitelná a nemají k ní připomínky ani obžalovaní, rozhodl soud, že oba obžalovaní jsou povinni mu podle § 228 odst. 1 tr. řádu rukou společnou a nerozdílnou tuto škodu poškozenému [redacted] staršímu nahradit.

Dále se se svým nárokem na náhradu škody připojila Česká pojišťovna a.s. Brno, která uplatňovala nárok za vyplacení pojistného plnění vůči ČSOB leasing Praha 3 za odcizené auto obžalovaným [redacted] (skutek 2 výroku tohoto rozsudku). Poškozená pojišťovna požadovala částku 368.100,--Kč. Soud však přiznal poškozené české pojišťovně pouze částku 347.000,--Kč a tuto sumu je povinen obžalovaný [redacted] uhradit, neboť se jedná o škodu, která jednáním obžalovaného [redacted] jednoznačně vznikla na základě ocenění vozidla znalcem. Se zbytkem nároku pak byla poškozená Česká pojišťovna a.s. Brno odkázána dle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení občanskoprávní.

Poškozený [redacted] [redacted] se připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 5.000,--Kč a i když jednáním obžalovaného [redacted] mu vznikla škoda 6.460,--Kč, soud mu mohl pouze přiznat částku, se kterou se poškozený připojil, a proto uložil obžalovanému [redacted] povinnost dle § 228 odst. 1 tr. řádu poškozenému [redacted] uhradit škodu ve výši 5.000,--Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho písemného doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného. Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje a o odvolání by rozhodoval Vrchní soud v Praze. Případné odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. V neprospěch obžalovaného může podat odvolání pouze státní zástupce, který je povinen v odvolání uvést, zda-li je podává byť i zčásti ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Oprávněnou osobou je i poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody a který může napadnout rozsudek pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Hradci Králové dne 25. května 2005

Předseda senátu:
JUDr. Jiří V a c e k

[redacted]